

FORBUD MOD GÅENDE FÆRDSEL

I e-mail af 9. september 2012 har I klaget over Kommunens afslag af 24. august 2012 på at etablere forbud mod gående færdsel på den private fællesvej, M vej 2-4.

I skriver bl.a., at:

- I føler jer generet/chikaneret af en bestemt sommerhusejer, der lufter sin hund tæt på jeres ejendom, M vej 2
- den pågældende sommerhusejer ikke benytter jeres vej for at komme til stranden men vender om og går tilbage til sin egen ejendom
- der i området er etableret flere (offentlige) stier, der fører ned til stranden.

I har efterfølgende uddybende redegjort for adgangsvejene i området til stranden. Samtidig har I redegjort for baggrunden for det af jer opsatte skilt om "Privat indkørsel til nr. 2 og 4".

Vejdirektoratets afgørelse

Kommunens afslag er lovligt.

Baggrund

M vej 2-4 er en privat fællesvej, der ligger i et sommerhusområde i Kommunen og som bliver administreret efter reglerne i privatvejslovens¹ afsnit I, III og IV (om privat fællesveje i byer og bymæssige områder)².

Ejeren af den nærliggende sommerhusejendom, N vej 1, benytter vejen til luftning af sin hund, hvilket efter jeres opfattelse er generende på grund af afstanden mellem vejen og huset. Det er særligt generende, da I tager bad udendørs.

Udover at opsætte et skilt på vejarealet med teksten "*Privat indkørsel til nr. 2 og 4*" har I anmodet Kommunen om tilladelse til opsætning af færdselstavler, der forbyder gående adgang på vejen.

Kommunen har vurderet anmodningen og afvist denne i brev af 24. august 2012, idet kommunen ikke ønsker at begrænse offentlighedens muligheder for færdsel på de private fællesveje i området. Og dette fordi de private fællesveje indgår som en del af det samlede vejnet med de officielle stier, herunder også for adgang til stranden.

Hvad kan vi tage stilling til

Vi kan tage stilling til lovligheden af kommunens afgørelser truffet efter vejlovgivningen³, her privatvejsloven, jf. denne lovs § 87, stk. 2.

¹ Lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje.

² Og dette siden 1979.

³ Vejloven, privatvejsloven, vejbidragsloven og vintervedligeholdelses- og renholdelsesloven.

Vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn inden for lovens rammer. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til, om et afslag på at etablere forbud mod gående færdsel er rimeligt eller hensigtsmæssigt.

Vi kan desuden tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven⁴, i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen. Men vi har ikke mulighed for at tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelig god forvaltningsskik.

Vi kan heller ikke tage stilling til forhold, som der endnu ikke er truffet endelig forvaltningsretlig afgørelse om.

Endelig kan vi ikke tage stilling til forhold, der ikke er omfattet af vejlovgivningen.

Privatvejslovens bestemmelser

Færdselsregulering af en privat fællesvej

Grundejerne må ikke foretage ændringer ved en privat fællesvejs indretning eller anlæg, afspærre vejen eller etablere eller ændre foranstaltninger med henblik på regulering af færdslen uden kommunalbestyrelsens og politiets godkendelse. Dette fremgår af privatvejslovens § 57, stk. 1, jf. færdselslovens⁵ § 92.

Almen, offentligretlig tilladelse

En tilladelse eller godkendelse efter privatvejslovens § 57, stk. 1, er alene en offentligretlig tilladelse, dvs. et udtryk for, at kommunen ikke mener, at der er almene, offentligretlige hensyn – ex. trafikale og trafiktekniske hensyn – der taler imod det ansøgte. Dette fremgår af privatvejslovens § 56, stk. 1.

Spørgsmålet om, hvorvidt en offentligretlig tilladelse kan udnyttes, er et privatretligt spørgsmål mellem vejejer og den vejberettigede, og som hverken kommunen eller Vejdirektoratet – som klagemyndighed – kan tage stilling til.

Forvaltningslovens bestemmelser

I henhold til forvaltningslovens § 22 skal en afgørelse, når den meddeles skriftligt, endvidere ledsages af en begrundelse.

Kravene til indholdet af begrundelsen er nærmere opregnet i forvaltningslovens § 24. En begrundelse skal således indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet efter, samt angive de faktiske omstændigheder, myndigheden har lagt vægt på, og, såfremt afgørelsen beror på et skøn, de kriterier, som er lagt til grund ved skønsudøvelsen.

Vores vurdering

Kommunens vurderinger i den konkrete sag

Kommunen har under klagesagen telefonisk uddybende oplyst, at afslaget er begrundet i hensynet til offentlighedens adgang til veje og stier i det rekreative område – som

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 1055 af 9. november 2012 (med senere ændringer).

sommerhusområdet ligger i – og hvoraf nogle af disse veje og stier er forbundet med strandområdet⁶.

Kommunen har supplerende oplyst, at kommunen ikke kan godkende opsætning af afmærkning mod uvedkommende gående færdsel – uagtet om det er autoriseret eller uautoriseret afmærkning – idet effekten af afmærkningen er den samme, nemlig at offentligheden bliver afskåret fra at færdes i en del af det rekreative sommerhusområde⁷.

Vi må således forstå på kommunen, at den netop finder, at der er almene, offentligretlige hensyn der taler imod det ansøgte – her offentlighedens mulighed for at færdes på det samlede vejnet i det rekreative sommerhusområde.

Det saglige skøn, som kommunen har udøvet i den forbindelse, kan vi ikke tage stilling til, jf. ovenfor.

Forvaltningsrettens bestemmelser om begrundelse

Vi må lægge til grund, at kommunen anser det for optimalt at sikre offentlighedens frie adgang til hele det rekreative sommerhusområde, dvs. adgang til både strand, klit og plantage.

Vi må derfor også forstå, at da det er *effekten* af en afmærkning med forbud mod gående færdsel, må vi tillige forstå formuleringen i kommunens afgørelse af 24. august 2012 om et afslag på "officielle færdselstavler" – dvs. et afslag på alene autoriseret afmærkning – som en mindre skrivefejl.

Vi mener ikke, at kommunens afgørelse er ulovlig pga. en sådan skrivefejl.

Vi mener ikke, at kommunen har lagt vægt på usaglige eller forkerte forhold i forbindelse med afgørelsen.

Vores afgørelse

Kommunens afslag er lovligt.

Vi har derfor ikke mulighed for at anmode kommunen om at ændre eller omgøre dens afgørelse.

Forhold, der ikke er truffet afgørelse om

Vi kan konstatere, at I har opsat uautoriseret afmærkning ved vejen, der angiver, at der er tale om en privat indkørsel til nr. 2 og 4.

Hvorvidt afmærkningen er opsat på vejarealet – og derfor vil kræve en tilladelse af kommunen (og politiet) efter bestemmelsen i ovennævnte § 57, stk. 1 – og om kommunen i den forbindelse vil kunne meddele en tilladelse, må bero på kommunens vurdering.

Vi har i den forbindelse noteret os, at kommunen endnu ikke har truffet en afgørelse i dette spørgsmål.

⁶ Jf. kommunens telefoniske oplysninger af 24. september 2012.

⁷ Jf. kommunens telefoniske oplysninger af 1. november 2012.

Privatretlige forhold

Vi kan – som nævnt ovenfor – ikke tage stilling til privatretlige forhold, og i den forbindelse kan vi for en god ordens skyld oplyse, at al færdsel uden for vejarealet⁸, dvs. færdsel der foregår på rent privat ejendom – ex. ophold i en rent privat indkørsel – ikke vil være forhold, der er omfattet af vejlovgivningen, her privatvejsloven.

Det vil i stedet være et forhold, der er omfattet af de ejendomsretlige regler og principper, og hvor adgang til ejendommen kræver grundejerens accept.

Vi kan derfor ikke tage stilling til et sådant forhold.

Hvorvidt et sådant forhold eventuelt kan være omfattet af straffelovens⁹ § 264¹⁰, må i første omgang bero på politiets vurdering.

Frist for anlæg af sag ved domstolene

Hvis I ønsker lovligheden af kommunens afgørelse eller vores afgørelse prøvet ved domstolene, skal søgsmål herom være anlagt inden 6 måneder fra modtagelsen af denne afgørelse. Dette fremgår af privatvejslovens § 88.

---

⁸ Dvs. det areal, der har status som en privat fællesvej.

⁹ Lovbekendtgørelse nr. 1007 af 24. oktober 2012.

¹⁰ Bestemmelsen vedrører adgang til og ophold på fremmed ejendom.

